

**Federalinio Prezidento Joachim Gauck
kalba per iškilmingą vakarienę valstybės vizito proga
Lietuvos Respublikos Prezidentės
Dalios Grybauskaitės garbei
2016 m. balandžio 20 d., Bellevue rūmai**

Leiskite pasveikinti Jus visus atvykus į Berlyną, į Bellevue rūmus. Labai džiaugiuosi, kad šiandien esate mano svečiai. Kuo puikiausiai atsimenu mūsų paskutinius susitikimus: Jūsų apsilankymą 2014 metų spalį ir ypač mūsų pokalbius mano valstybės vizito metu Jūsų gražiojoje sostinėje Vilniuje ir po to Kuršių nerijoje, senajame Thomo Manno namelyje bei daugelyje kitų gražių vietų.

Mintimis kartais grįžtu į Jūsų gimtąją šalį, ir tai būna, kai darau tai, ką mėgstu daryti, būtent skaitant Johannesą Bobrowskį. Vokietija buvo poeto Johannes Bobrowskio namai, tačiau jis visą gyvenimą sąmone, tiksliau širdimi grįždavo į tą laiką, kai jis augo Nemuno apylinkėse ir kur, kaip jis sakė „greta gyveno lenkai, lietuviai, rusai, vokiečiai, o tarp jų visų – žydai“. Johanessui Bobrowskiui šis sambūvis buvo ilga istorija nelaimių ir kaltės, tačiau jis neprarado vilties dėl bendros ateities.

Jis buvo teisus. Iširus Varšuvos paktui susigražinome Baltijos jūrą taikiam sambūviui, ji tapo visos Europos bendra kultūros ir prekybos erdve. Prie to labai stipriai prisidėjo žmonės būtent Baltijos šalyse, primygtinai reikalaujami laisvo demokratinio ir tautinio apsisprendimo. Ši laisvė buvo būtina sąlyga mūsų šalių glaudims ir draugiškiems, abipusiai naudingiems santykiams palaikyti.

Vis glaudesni tampa ekonominiai tarpusavio ryšiai. Lietuva yra viena iš šešių sparčiausiai besivystančių euro zonos šalių. Vokietijos verslininkai negalėjo to nepastebėti. Daugelis jų investuoja Lietuvoje. Jie tai daro mielai, ir, kaip teigia ekspertai, ir vėl tai darytų.

Mes žinome, kokią didelę kainą lietuviai turėjo sumokėti už savo laisvę. Metų pradžioje Jūs prisiminėte, kaip prieš 25 metus taikų protestą Vilniuje sovietų tankai malšino krauju. Ir tai buvo jokių būdu ne pirmas bandymas atimti iš Lietuvos suverenitetą. Mes, vokiečiai,

nenorime pamiršti ir nepamiršime, kad Pirmoji Lietuvos Respublika tapo *vokiečių* siekimo tapti supervalstybe auka.

Šiandien Lietuvos saugumą ir suverenitetą užtikrina partnerystė Europos ir transatlantiniuose aljansuose. Ši apsauga mūsų bendrų saugumo politikos iššūkių akivaizdoje Europos Sąjungos kaimynystėje išlieka ypatingai svarbi, ir niekas nepabrėžia to labiau, nei Jūs, ponai Prezidente.

Europos Sąjunga, kuriai mes priklausome, susibūrė turėdama siekį sukurti stiprią bendriją ir ginti bendras vertybes. Dabartiniai iššūkiai aiškiau nei bet kada anksčiau rodo, kad šis sprendimas buvo išmintingas ir teisingas. Tik veikdami išvien esame pajėgūs ieškoti išeities dėl tarptautinės teisės pažeidimo Kryme, ekonominės krizės pasekmių ir pilietinio karo ir teroro sukeltos pabėgėlių krizės.

„Bendras veikimas yra Europos stiprybė“ – tai buvo pagrindinis sakiny Jūsų kalbos, pasakytos 2013 m. tarptautinio Karolio Didžiojo apdovanojimo įteikimo Jums, gerbiama ponai Prezidente, ceremonijoje. Būdama savo šalies finansų ministre, po to ES komisare ir dabar valstybės Prezidente Jūs visada veikėte šios vienybės labui.

Džiaugiuosi, kad Lietuva *Jūsų* įsipareigojimą Europos vienybei nuolat realizuoja vykdydama praktinę politiką. Džiaugiuosi taip pat, kad ir savo šalies pilietes ir piliečius skatinate veikti kartu. Norėčiau užtikrinti Jus, kad mes suprantame ypatingus iššūkius, su kuriais susiduria Lietuva.

Buvęs Europos Vadovų Tarybos Prezidentas Hermanas van Rompuy dviejų milijonų žmonių, prieš 27 metus ištiesusių vieni kitiems rankas nuo Talino per Rygą iki Vilniaus, grandinę pavadino vienu iš momentų, kurie išgydė Europą. Už tokios Europos išsaugojimą esame atsakingi mes visi.

Tai suvokdamas, ponios ir ponai, kviečiu pakelti taures už Prezidentę Grybauskaitę, Lietuvos žmones, tautos nepriklausomybę ir vieningos Europos ateitį!